

104

De Hooggeleerde Heer
Prof. Dr F. de Roos,
Joh. Verhulststraat 214,
Amsterdam-Z

Amice,

Naar aanleiding van je brief over het rapport van de R.E.M.P. het volgende.

In je schrijven suggereer je om in het model, dat in het rapport wordt gehanteerd, een vergelijking op te nemen, die de "marginal propensity to spend" tot uitdrukking brengt. Een en ander naar aanleiding van de voor Nederland geraamde spaarquote van 14%.

Nu legt de "marginal propensity to spend" een verband tussen het nationale inkomen en het bedrag der binnenlandse bestedingen. Het saldo van nationaal inkomen en bestedingen vormt het saldo op de lopende rekening van de betalingsbalans. Nu is daaromtrent in het stelsel een vergelijking opgenomen. Aan het systeem ligt derhalve - zij het impliciet - een bestedingsvergelijking ten grondslag.

Aan het stelsel ligt dus ook de veronderstelling ten grondslag, dat het aanbod van besparingen, voor zover dit niet tot uitdrukking komt in het betalingsbalanssaldo, correspondeert met het investeringsvolume in het binnenland. Daar een spaarquote van ongeveer 10% voldoende zou zijn, zouden de besparingen van vroeger dus te hoog zijn en zal de overheid dus maatregelen ter compensatie moeten nemen. Dit kan betrekkelijk gemakkelijk, omdat er tot nu toe een overheidsoverschot van betekenis was.

De ontwikkeling, die voor Nederland met behulp van het model wordt beschreven, impliceert derhalve een geringer bedrag aan overheidsbesparingen dan is verdisconteerd in het - door extrapolatie verkregen - besparingspercentage van 14.

Uit het voorgaande blijkt welke veronderstellingen en implicaties in het model van het rapport zijn verwerkt voor wat de bestedingen en de besparingen betreft.

De Hooggeleerde Heer
Prof. Dr. W. de Roos,
Jon. Verhuysstraat 214,
Amsterdam-2

Amice,

Naar aanleiding van de brief over het rapport van de

R.E.M.P. het volgende.

In de schrijven zult geveren te om in het model, dat in het rapport wordt gehanteerd, een vergelijking op te nemen, die de "marginal propensity to spend" tot uitdrukking brengt. Een en ander naar aanleiding van de voor Nederland gesamen-
sapsapote van 14%.

Nu leet de "marginal propensity to spend" een verband tussen het nationale inkomen en het bedrag der binnenlandse bestedingen. Het saldo van nationaal inkomen en bestedingen vormt het saldo op de lopende rekening van de betalingsbalans. Nu is de aanpak in het stelsel een vergelijking opgenomen. Aan het systeem ligt derhalve - zij het impliciet - een bestedingsvergelijking ten grondslag.

Aan het stelsel ligt dus ook de veronderstelling ten grondslag, dat het aanbod van besparingen, voor zover dit niet tot uitdrukking komt in het betalingsbalanssaldo, correspon- deert met het investeringsvolume in het binnenland. Daar een besparingsquote van ongeveer 10% voldoende zou zijn, zouden de besparingen van vroeger dus te hoog zijn en zal de overheid dus maatregelen ter compensatie moeten nemen. Dit kan betek- kelijk gemakkelijk, omdat er tot nu toe een overheidsoverschot van betekenis was.

De ontwikkeling, die voor Nederland met behulp van het model wordt beschreven, impliceert derhalve een geringere bedrag aan overheidspasparingen dan is verdisconteerd in het - door extrapolatie verkregen - besparingspercentage van 14%.

Uit het voorgaande blijkt welke veronderstellingen en implicaties in het model van het rapport zijn verwerkt voor wat de bestedingen en de besparingen betreft.

Aan je suggestie om één vergelijking aan het model toe te voegen, teneinde aan de gedachte der stagnatietheorie recht te doen wedervaren, kan derhalve niet zonder meer worden voldaan. Daartoe is wijziging van het stelsel nodig.

Met vriendelijke groeten,

(J. Tinbergen)

Aan de suggestie om een vergelijking aan het model toe te voegen, betreffende aan de gedachte der stagnatie-theorie recht te doen wedervereen, kan derhalve niet zonder meer worden voldaan. Daar toe is wijziging van het stelsel nodig.

Met vriendelijke groeten,

(J. L. Tinbergen)